

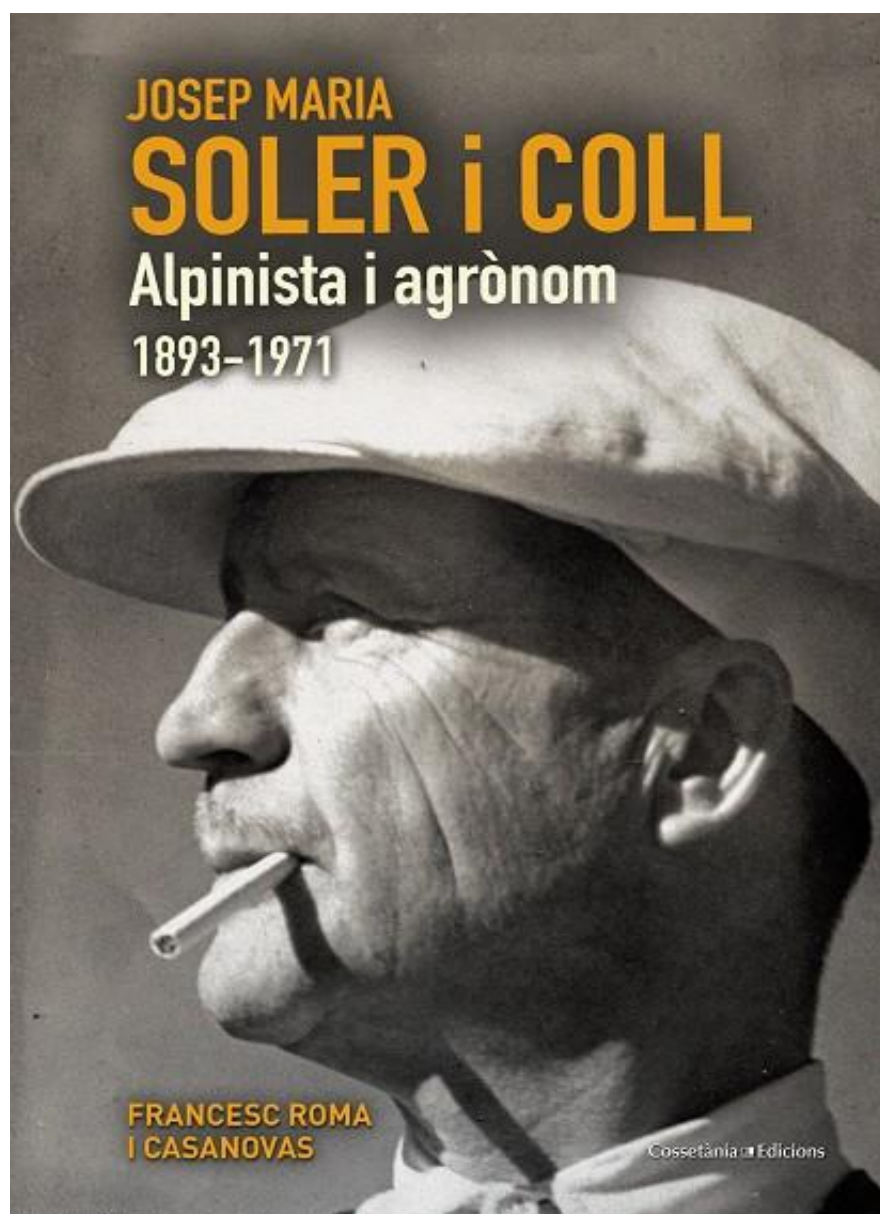
Josep Maria Soler i Coll, pirineista reivindicat

Date : 14/09/2016

Publicat el 15-09-2016

Text: Enric Faura

Enric Faura fa més de 40 anys que puja muntanyes arreu de Catalunya, dels Pirineus i dels Alps. Li agrada qualsevol manera d'anar a la muntanya, però és la neu i l'esquí de muntanya on en gaudeix més. Ha escrit llibres i articles publicats arreu, però ell diu que el que més li agrada és llegir llibres de muntanya i perdre's per qualsevol vall pirinenca remota.

El gener de 1919 es va dur a terme, a Ribes de Freser, un concurs d'esport d'hivern que en certa manera van ser una mena de presentació en societat de l'esquí a Catalunya. El president de la Mancomunitat, Enric Prat de la Riba, que hi va assistir i va felicitar els participants, va intuir les possibilitats d'aquest nou esport pel futur del Pirineu. La intuïció d'un visionari. Per això va demanar a

alguns dels participants, a través del CEC, que anessin a la Vall d'Aran per ensenyar les virtuts de l'esquí als habitants d'aquelles valls voltats de neu una bona part de l'any. Al cap de poques setmanes, la Mancomunitat va subvencionar una petita expedició que, sortint de Bagà, anà fins a l'Aran per portar esquís i ensenyar a esquiar als seus habitants.

El grupet estava format per Lluís Estasen, Pau Badia i Josep Maria Soler i Coll. La història ha tractat prou bé Lluís Estasen, però dels altres dos integrants, poques coses en sabem. Per sort i gràcies a la incansable tasca de recerca de Francesc Roma i Casanovas, s'acaba de publicar una biografia d'un d'ells, en Josep Maria Soler i Coll.

L'autor, que ha pogut treballar amb documentació inèdita del fons familiar, traça la biografia muntanyenca i professional de Soler i Coll. Esquiador de primera hora, caminador incansable, pirineista amb ascensions als grans cims, la seva biografia muntanyenca va allargar-se prop de cinquanta anys, amb nombroses sortides amb companys molt interessants, rutes fortes i un desig de muntanya esportiva imparable.

Fill d'una família de propietaris rurals, va estudiar al jesuïtes de Casp, a la mateixa aula que Josep Maria de Segarra. Aficionat a la boxa, al golf i a la muntanya, es fa soci inicialment del desconegut Centre Excursionista de Defensa Social i poc després i durant la resta de la seva vida, a la Secció d'Esports de Muntanya del CEC. Sembla que es va iniciar cap al 1916 i no va deixar mai la pràctica de la muntanya. Aficionat i fervorós esquiador, comença amb llargues excursions prop de Barcelona, pel Pirineu oriental, però aviat s'adreça també cap al Pirineu central, i fa la primera nacional al Besiberri Nord, la cresta de Tempestats, potser el Balaitús, Gran Facha i Vinyamala, amb una possible primera hivernal a l'Aneto. Fa diversos viatges als Alps per visitar les principals escoles d'esquí i aprendre noves tècniques per portar-les a casa nostra.

Soler, es va dedicar professionalment al món de l'agricultura des de la seva faceta d'enginyer agrònom (va acabar la carrera amb 22 excel·lents). Va treballar a l'Escola Superior d'Agricultura (des d'on va fer un cèlebre viatge a la Vall d'Aran, fruit del qual és una important monografia inèdita que potser algun dia podrà veure la llum) i al Servei de Terra Campa de la Mancomunitat. Va viure i patir les penalitats de la dictadura de Primo de Rivera i de la Segona República, en uns temps agitats. Va ser membre del CSIC i col·laborador de la FAO i va assolir un important prestigi en el món de l'agricultura, la selecció genètica i els adobs.

Cal agrair la tasca de Francesc Roma en l'estudi d'aquest excursionista, per treure a la llum pública la seva biografia muntanyenc privada, molt desconeguda, i per aportar una mica més de llum a la història de l'excursionisme català, amb un llibret que completa una llacuna històrica i enriqueix la bibliografia excursionista.

Josep Maria Soler i Coll. Alpinista i agrònom. 1893-1971. Francesc Roma i Casanova. Ed.Cossetània. Valls, octubre 2015. 94 pàgines.

Altres articles del mateix autor a “elmuntanyenc”:

[Los indómitos de la montaña, periodisme d'alt nivell](#)

[50 itineraris d'esquí de muntanya pel Pirineu català](#)

[David Le Breton: La marxa és bàsicament una ètica](#)

[La Transpirinenca. Un viatge interior](#)

[Henri Brulle \(1854-1936\). Part III: Companys i guies](#)

[Henri Brulle \(1854-1936\). Part II: Nous horitzons](#)

[Henri Brulle \(1854-1936\). Part I: El pirineisme de dificultat](#)

[Henry Russell \(1834 – 1909\) Part III: La seva influència en el pirineisme](#)

[Henry Russell \(1834-1909\) Part II: Enamorament pel Vinhamala](#)

[Henry Russell \(1834-1909\) Part I: La formació d'un pirineista cabdal](#)

[De la inutilitat de la muntanya](#)

[Per què pujar muntanyes?](#)